

Uddrag fra Lyndon LaRouches dialog med ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen under Manhattan Projekt mødet, lørdag d. 26, 2016

S: Mit navn er Jens Jørgen Nielsen, jeg kommer fra Danmark, og er kun her på visit. Jeg repræsenterer en organisation i Danmark ved navn Russisk-Dansk Dialog; og vi arbejder tæt og succesfuldt sammen med LaRouche-organisationen i Danmark, til hvilken jeg har et godt kendskab.

Jeg har et spørgsmål, der konkret vedrører Danmark. De ved selvfølgelig alle, at man i EU forfølger en politik i forhold til Rusland, som vi, i min organisation, meget modsætter os. Vi mener, at den er tæt på at være selvmorderisk.

Men jeg har et spørgsmål, der aktuelt angår vores land, idet Grønland, som De sikkert ved, er en del af Det danske Rigsfællesskab. Såfremt vi rammes af klimaforandringer, som en del mennesker taler om at vi bliver, meget snart faktisk; så betyder det, at den nordlige del af Rusland, det arktiske område, snart på mange måder vil være interessant – der er et potentiale for masser af energi såvel som der er et økonomisk-socialt udviklingspotentiale i dette område. Jeg ville være meget interesseret i Deres syn på fremtiden og mulighederne for et potentielt samarbejde med Rusland i det arktiske område? Og desuden, hvad vil der ske, hvis vi ikke overkommer sanktionspolitikken i forhold til Rusland? Så for det første, Deres syn på mulighederne af et sådant samarbejde, og dernæst betydningen og konsekvenserne af sanktionspolitikken?

LAROUCHE: Det korrekte svar på Deres spørgsmål er en smule

vanskeligt at forholde sig til. Ikke så meget for mig; men for mennesker i al almindelighed. Fordi folk opererer med udgangspunkt i nogle antagelser om disse spørgsmål, som jeg ved er falske. Det dominerende træk ved vores planet er antagelser, der er baseret på absurde overbevisninger.

Men de fleste lande i verden i dag tenderer desværre imod tåbelige ideer om forskelligheder mellem nationerne. Det Transatlantiske område er for indeværende en ødemark. Lige netop nu.

Centrum ligger i Rusland og Kina. Det er her – med henblik på at opstille et referencepunkt -, at menneskehedens styrke på nuværende tidspunkt ligger. Det Transatlantiske samfund er, i form af dets historie, essentielt set et satanisk fællesskab. Det britiske system, for eksempel. Det britiske system er i sig selv et satanisk system! Ja, sådan ville irlænderne altid sige det. Den ærlige irer ville til hver en tid sige det på den måde.

Pointen er, at vi simpelthen må forstå hvad *menneskeslægten* er, og ikke hvad *folk* er. Hvad er menneskeslægten? Hvad er dens egenskaber? Hvad er effekten af den? Hvad er menneskehedens rolle i forhold til solsystemet og hvad der findes længere ude? Hvad er betydningen? Jeg kan sige Dem her og nu, at det Transatlantiske samfund er en ødemark. Det er ikke fuldstændig en ødemark, men det er under indflydelse af en ødemarks-tendens. Visse dele er det mere end andre.

Så jeg mener, at man er nødt til at anskue problemet rigtigt, og sige: at det vi er optaget af, med henblik på at forstå, hvad denne realitet går ud på, er, at vi nødvendigvis må tage 'Månens bagside' med i betragtning, og se på realiteterne i et perspektiv med udgangspunkt i 'Månens bagside', hvilket vi endnu ikke har gjort. Så vi har kun en 'skygge' af det. Og vi bliver derfor nødt til at bruge vort eget sind til at forstå, hvad kræfterne i det menneskelige sind er, for på relevant vis at lede os til den slags ting, som vi må tage i betragtning.

Og folk må lære at tilpasse dem selv til den realitet, som de ikke allerede er bekendt med. Det er hele pointen.

Dette ser man for eksempel i Kina. Folk rundt omkring i verden forstår ikke dette Kina-koncept. De forstår det overhovedet ikke. Så derfor er vi nødt til at acceptere processen; at vi er på vej til at operere fra 'Månens bagside'. Vi er på vej til at opdage, hvad bagsiden af Månen er. Og fra dette standpunkt, når vi har udført det eksperiment succesfuldt, vil vi sætte en ny standard for beskrivelsen af hvad betydningen af menneskeslægten er. Bagsiden af Månen!

Vi havde et rumprogram op til det tidspunkt, hvor Obama knuste dette princip. Det må og skal genoplives; og det er hvad vi gør i Texas – i særdeleshed i Texas området. Vi rejser til bagsiden af Månen. Vi har endnu ikke gjort det, men vi arbejder på at komme til det sted på Månen. Men Obama skar det væk, og derfor er vi nødsaget til at fjerne Obama fra scenen. Og så lader vi ham gøre tingene bedre.

Derudover, er det ganske almindelige idéer, De egentlig ønsker at arbejde videre med.

S:[follow-up] Ja, mange tak. Måske De har givet mig et svar, fordi jeg gerne vil høre Deres mening, nu og her, om den Europæiske Union. Fordi vi netop nu, i Danmark, Tyskland og Frankrig diskuterer fremtiden for den Europæiske Union. Har den overhovedet en fremtid? Hvordan ser den Europæiske Union og fremtiden ud i Deres perspektiv? Har den, – vil den overhovedet have en fremtid? Hvordan ser De på det?

LAROUCHE: Fremtiden betyder, at Rusland og Kina, og andre områder rundt omkring på planeten, hvor fremtiden skabes, bliver en del af fremtiden. Disse ting vil overleve. Meget af den konventionelle opinion af i dag vil ikke overleve. Det er derfor vi har krige i det Transatlantiske fællesskab. Det er af denne grund, vi har haft disse krige, for vi har haft krige over anliggender, der ikke var de rette problemer at være

optaget af. Og så, altså, er vi nødt til at bruge vore sind, og forstå, hvad menneskeslægten er i stand til at udrette? Og svaret er; vi må være i stand til at gøre det, som vi nødvendigvis må gøre. Og vi bliver nødt til at opdage disse ting, og vi bliver nødt til at lære hvordan vi skal gøre det.